

दसंस्थितं वै पितृयज्ञस्य साध्वसं स्थितं वा एष पितृयज्ञं संस्थापयति
योव्याहावं शंसति. तस्मात् व्याहावमेव शंस्तव्यं ॥ ३७ ॥

स्वादुष्किलायं मधुमाँउतायमितींद्रस्यैंद्रारनुपानीयाः शंसत्येता-
भिर्वा इंद्रस्तृतीयस्वनमन्वपिबत्तदनुपानीयानामनुपानीयात्वं. माद्यंतीव
वै तर्हि देवता यदेता होता शंसति. तस्मादेतासु मद्वत्प्रतिगीर्य, ययो-
राजसा स्कभिता रजांसीति. वैष्णुवारुणीमृचं शंसति; विष्णुर्वै यज्ञस्य
दुरिष्टं पाति वरुणः स्विष्टं; तयोरुभयोरेव शांत्यै. विष्णोर्नु कं वीर्याणि-
प्रवोचमिति वैष्णवीम् शंसति. यथा वै मत्यमेवं यज्ञस्य विष्णुस्तद्य-
था दुष्कृष्टं दुर्मतीकृतं, सुकृष्टं सुमतीकृतं कुर्वन्नियादेवमेवैतद्यज्ञस्य दुष्टुतं
दुःशस्तं, सुष्टुतं सुशस्तं कुर्वन्नेति यदेतां होता शंसति. तंतुं तन्वन्नज-
सोभानुमन्विहीति प्राजापत्यां शंसति. प्रजा वैतंतुः प्रजामेवास्मा एतत्सं
तनोति. ज्योतिष्मतः पथो रक्षधियाकृतानीति देवयाना वै ज्योतिष्मतः
पंथानस्तानेवास्मा एतद्वितनोत्यनुल्बणं वयत जोगुवामपो; मनुर्भवजनया
दैव्यं जनमित्येवैनं तन्मनोः प्रजया सं तनोति. प्रजात्यै प्र जायते
प्रजया पशुभिर्य एवं वेद. एवान इंद्रो मघवा विरप्शीत्युत्तमया परिदधा-
तीयं वा इंद्रो मघवा विरप्शी; करत्सत्या चर्षणीधृदनर्वैतीयं वै सत्या
चर्षणीधृदनर्वा; त्वं राजा जनुषां धेह्यस्मे इतीयं वै राजा जनुषामधि-
श्रवो; माहिनं यज्जरित्र इतीयं वै माहिनं यज्ञश्रवो यजमानो जरिता;
यजमानयैवैतामाशिषमाशास्ते. तदुपस्पृशन् भूमि परि दध्यात्तद्य-
स्यामेव यज्ञं सं भरति. तस्यामेवैनं तदंततः प्रतिष्ठापयति. अग्ने मरुद्भिः
शुभयद्भिर्ऋक्भिरित्याग्निमारुतमुक्थं शस्त्वाग्निमारुत्या यजति; यथा-
भागं तद्देवताः प्रीणाति प्रीणाति ॥ ३८ ॥ इत्यैतरेयब्राह्मणे
तृतीयपंचिकायां तृतीयोऽध्यायः

देवा वा असुरैर्युत्थमुप प्रायन्वि जयाय. तानभिर्नान्वकामयतैतुं;